

hkvr Naslovnica Izdvojeno ▾ Razgovori ▾ Reportaže ▾ Vesti ▾ Kultura ▾ Domovini HKVpedija ▾ Ponuda ▾ HT O nama

tri slova koja čine razliku PORTAL HRVATSKE KULTURNOG VIJEĆA

Naslovnica \ Domovini \ Domovinski rat \ T. Šovagović: René Matoušek – Vukovar sâm, neispričana priča (5)

Pon, 3-10-2022, 09:29:59

Komentirajte

ZADNJI KOMENTARI

Telefon

Radi dogovora o prilozima, Portal je moguće kontaktirati putem Davora Dijanovića, radnim danom od 17 do 19 sati na broj +385-95-909-7746.

INFOLINIJA ŽELJEZA

Poveznice

P.I.P. NAKLADA PAVIČIĆ
HKZ u Švicarskoj
OBNOVA

Snalaženje

Svi članci

smješteni ovisno o sadržaju po rubrikama. Njima se pristupa preko glavnoga izbornika na [vrhu stranice](#). Ako se članci ne mogu tako naći, i tekst i slike na Portalu mogu se pretraživati i preko [Googlea](#) uz upit (upit treba upisati bez navodnika): „traženi pojam site:hkvr.hr“.

Administriranje

Korisničko ime

T. Šovagović: René Matoušek – Vukovar sâm, neispričana priča (5)

Objavljeno: 28. kolovoza 2022.

  Dodajte komentar

Nizanka u deset nastavaka donosi svjedočanstva i manje poznate činjenice o životnom putu ubijenoga vukovarskoga stomatologa i književnika Renéa Matoušeka (1958. – 1991.) s ciljem sadržajnijega upućivanja hrvatske javnosti u njegovu snažnu osobnost i svestrano stvaralaštvo prekinuto velikosrpskom agresijom na Vukovar i mučeništvom na „Veleprometu“.

„Stope“ vukovarske mladosti

Pamtli li još tko vukovarski VIS „Stope“, ima li svjedoka njihovih nastupa na plesnjacima? Njihovim tragom krenuli smo u rekonstrukciju prošlosti, a zahtvljena sugovornika pronašli smo u dragom prijatelju obitelji Matoušek Zvonimiru Iviću, istom onom dječaku koji je na dovratku njihova obiteljskoga doma strpljivo čekao Renéa da se vrati s ljetnih praznika.

„Bio san tužan kada bi njegova majka Božica rekla da se René vratio iz Velike Gorice, ali da prije zajedničke igre i razgovora mora pojesti ručak i odmoriti se. Djeca kao djeca, željeli smo da se djetinjstvo nastavi bez prekida, zaigrano i bezbržno“, govori Ivić kojega smo gotovo pot desetljeća nakon osnutka „Stope“ zamolili da, kao svojevrsni glasnovornik grupe, ispričavaju priču o prijateljstvu četvorice vukovarskih mladića, obogaćenu glazbom, veslanjem, ali i mučeništvom gitarista Renéa. Nije zaboravljen, kao ni pjesme, nastupi, pokušaji da se tekstom i melodijom prenese poruka, jednom u vremenu. Sve je počelo kao u glasovitoj, odavno tužnoj pjesmi Ace Škrinjaru „O diveni moj Vukovaru, ti“. Po tihom vjetru uz špat, s pjesmama lišća i cvijeća, divan si ti u to doba, ljepote pure si tad. Ondje na Šapudlu, uz granicu Staroga i Novoga grada koju je prirodno svojim tokom ispisala rijeka Vuka, odraštala su dvojica prijatelja, nestripljivo čekajući da se sastanu i podijele radosti, kako im je već faza odrastanja donosila. Nitko nije tada mogao naslutiti kako će svaka sličica svakodnevice postati dragocjenom te da će na rjetkim televizijskim snimkama, nad zaigramim dječacima i djevojčicama s loptom, kao i vukovarskim veslačima, ostati jedinstven biljež djetinjstva, brutalno prekinuta velikosrpskom agresijom. Kada se razlomljeni komadići Vučedolske golubice pokušaju sastaviti unatrag, vidljivije su točke nepovratnoga rastanka, ali ono što je uslijedilo nakon mladosti odrasle u sedamdesetim i osamdesetim godinama prošloga stoljeća ne mijenja ljepotu grada i onih osoba koje su mu uvijek željele samo dobro.

Geodet Zvonimir Ivić na svojem radnom mjestu

Zvonimir Ivić rođen je 28. travnja 1959. godine u Vukovaru. Živio je preko puta Matoušekovih, u tadašnjoj Ulici Božidara Adžije 50, s roditeljima Antunom i Anom i dvjema sestrama, Dubravkom i Vesnom. S očeve strane Ivići su podrijetlom s Miljevačkoga platoa, iako je Zvonimirov otac rođen u Otoku, kada se obitelj, kako naš sugovornik veli – već „uslavonila“. Bilo je to i prije vremena „vlakova bez voznoga reda“, Slavonije kao obećane zemlje, bez spoznaje da će se poslije sve preokrenuti, a žitnica postati nedovoljnom kako bi prehranila samu sebe.

Svakodnevno se Zvone, kako su ga prijatelji zvali, družio s godinu dana starijim Renéom. Zajedno su pohađali obližnju Osnovnu školu „Ivo Lola Ribar“ (danas OŠ Dragutina Tadijanovića). Zaigranost u đačkim klupama i izvan njih. Srednjoškolski dani, iako je Ivić pohađao osječki geodetsku školu, prošli su u dahu uz šport i glazbu. Kako su željeli ostaviti dubli trag, sastav su spontano nazvali „Stope“. Nisu mistificirali ime, uzora je na prijelazu šezdesetih u sedamdesete bilo napretek, a imati vlastiti sastav stvar prestižne mladosti. Daleko od pozterstva, glazbu su osjećali i živjeli. Prostor za svirku pronašli su u dvorištu kod Roberta i Renéa. „Prostorija je sa strane imala fotolaboratoriju, jer su običaju braće uz sve ostalo imali i ljubav prema fotografiji. Razvijali smo crno-bijele fotografije. Naprijed je bila dvostruka garaža, u kojoj smo znali subotama plesati, svirati i vježbatи. To je bio naš privatni diskotač“, s osmijehom se prisjeća Zvonimir. Nezaboravna je bila i ulazna „šifra“ u prostor koji je imao roditeljski blagoslov Božice i Jenija Matoušeka, dopuštenje prijateljskim susretima uz gramofon. Naime, prijatelj Julije Novak postavio je na ulaz telefonski brojčanik, a njegovo okretanje najavljivalo je domaćinima (zvukom i bljeskom lampe) da stiže dragi posjetitelj. U toj diskoteci proslavljeni su i brojni rođendani i dočekane nove godine u drugoj polovini sedamdesetih godina. Na druženjima se okupljalo tridesetak vršnjaka, povezanih obiteljskim, školskim i izvanškolskim aktivnostima. Radane su i prve simpatije kod Matoušekovih, uz gramofonske ploče, razgovore o domaćini i svjetskim glazbenim zvijezdama, svatko je imao neki svoj san kako bolje urediti svemir. Oni zagrijanjeni za instrumente ubrzo su

Zapamti me

 Prijava

- Zaboravili ste korisničko ime?
- Zaboravili ste lozinku?

prionuli ozbiljnijem poslu. Pristupili su sviranju odgovorno, željno, sigurni da vježbo Domovini graditi darovani talent.

Ponuda HT O nama f

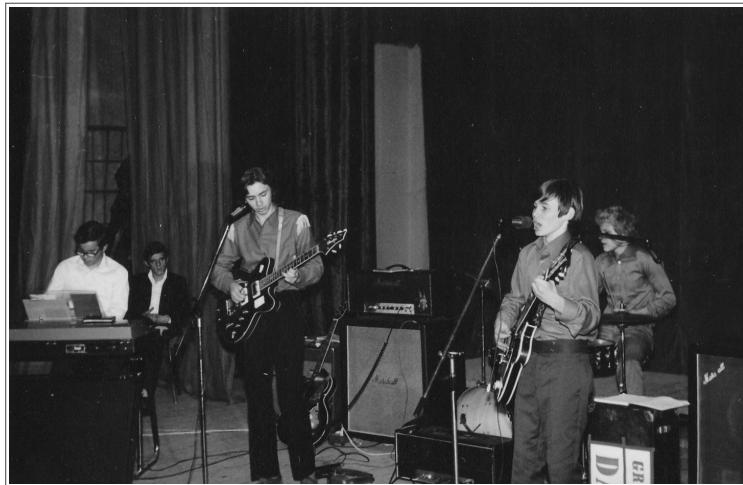

Radost subotnje večeri u diskaru kod Matoušekovih, smještenom u obiteljskoj garaži (René u sredini fotografije, Zvonimir Ivić stoji drugi s desne strane, sa singlicom u rukama)

Uz basista Zvonimira i gitarista Renéa članovima vokalno-instrumentalnoga sastava „Stopa“ postali su i bubnjar Boran Cetnić te klavijaturist Darko Husar. Uz prijatelja Borislava Jeremića članovi „Stopa“ istodobno su bili i četverac s kormilarem Veslačkoga kluba „Vukovar“. Škola veslanja na Dunavu dala je niz reprezentativnih prvaka u bivšoj državi, i bilo je važno proći kroz nju. Čak nije bilo ni odabira između dviju ljubavi, organizirano su pristupali svim zadaćama, kilometarskim treninzima na Dunavu, kao i satima vježbanja akorda u prijateljevoj garaži. Osim obrada pop i rock standarda iz ranih sedamdesetih, kreativni René poželio je otići i korak dalje – pisanjem vlastitih pjesama.

Vec u gimnazijskim godinama René je tesao svoju poeziju, prilagođavajući ju žanru ili potrebi. Mogao je iz puke zafrkancije napisati pjesmu, sanjaču, ali ne sluteći da će postati objavljivani i nagradivani haiku-pjesnik. Unatoč mlađenackim šaljivostima, članovi „Stopa“ bježali su od površnosti, uvjereni da sljedećom pjesmom, svojom ili tudom, postaju još bolji sastav. Prirodno su rasli, vjerujući kako je, na tragu hita „The Rolling Stones“ – vrijeme na njihovoj strani. Čak i ako je to bila prepoznata iluzija, spremno su ju pokušavali preduhitriti. René je za „Stopu“ pisao pjesme na engleskom jeziku i one su izvodene na njihovim plesnjacima: „Poor man“, „Woman from space“ i „Yesterday when was raining“.

Zainteresirani za razna područja društvenoga djelovanja, članovi VIS-a „Stopa“ vjerovali su da mogu biti podjednako uspešni dohvatići se vesla, instrumenata, knjige, svejedno, samo da su u istom društvu. Žali i Zvonimir što osim rijetkih fotografija nije ostao ni jedan tonski zapis, kao ni audiosnimka nastupa, danas tako lako ostvariva modernim tehnologijama. Snimljen je, doduše, nečujni videozapis na Robertovoj Super 8-milimetarskoj kameri, kao mala spomenarska uspomena. „Odavno nije problem snimiti pjesmu i album na nosaču zvuka, a nama je vrhunac predstavljalo i ako bi samo ostalo zabilježeno na magnetofonu“, tumači Ivić, svjestan da je romantiku staroga, manualnoga vremena, sve teže opisati klincima koji odrastaju u posve drukčijim uvjetima.

Prvi nastup VIS-a „Stopa“ 27. prosinca 1973. u vukovarskom kazalištu: klavijaturist Darko Husar, gitarist i vokal René Matoušek, basist i vokal Zvonimir Ivić i bubnjar Boran Cetnić (Foto Jakovljević Vukovar)

Svoj prvi službeni nastup „Stopa“ su održale 27. prosinca 1973. godine u tadašnjem vukovarskom kazalištu, danas obnovljenoj zgradi Hrvatskoga doma, u predvorju kojega je i Renéova bista. Tada zaigrani mladići izveli su, kao jedan od više sastava na koncertu, „Crocodile Rock“ Eltona Johna, „Which Way Are You Goin“ Jima Crocea i još poneku pjesmu.

„Koncerti su bili plesnjaci s brzim pjesmama. U repertoaru su bili sentiši, poznate stvari, ali i autorske. Muku smo mučili s opremom. Na jedinoj fotografiji s prvoga nastupa posudili smo opremu profesionalnijih izvođača, jer smo o pojačalu Marshall mogli samo sanjati. Kupio sam dva bas-zvučnika, Julije mi je napravio bas-pojačalo, a i Renéu je složio tranzistorско pojačalo za solo-gitaru. Vukovarski stolar, majstor Slavko izradio je zvučničke kutije“, prisjeća se Ivić mlađenackih snalažljivosti, tako da je višak el. energije između pojačala i zvučnika odlazio u – električnu žarulju. Tako su „Stopa“ u prijatelju Juliju imale i pravoga izumitelja.

Kako i priliči glazbenom sastavu naslonjenom na američke uzore, svi članovi imali su i umjetnička imena, svojevrsne pseudonime, protkane omiljenim glazbenim pravcima. René je dobio dodatak Pop, Zvonimir je postao Zik Blues (utkano i u ime kasnije tvrtke Geo-Zik), Boran se nazvao Bob Rock, a Darko je ponio kodno ime Dag Progres.

„Stopo“ su bile i četverac Veslačkoga kluba Vukovar (s lijeve strane Zvonimir Ivić, Darko Husar, René Matoušek i Boran Cetinić s kormilarom Borislavom Jeremićem)

„Kada smo osnivali 'Stopo', René je na pisaćem stroju napisao i ugovore s tim našim nadimcima. Riječ je bila o svojevrsnom statutu, kako i zašto smo osnovani, napisan je bio i dio vezan uz financijsku podjelu zarađenih sredstava. Sve kao u pravom glazbenom sastavu. Imali smo čak i kazneni dio, ako bi tko što gadno zgrijeo, morao je poslušati određen broj pjesama narodne glazbe“, nasmijao se Zvonimir s uspomenom plavoga, natipkanoga papira. Usljedile su četiri godine nezauzajljive samostalne svirke, nerazdvojnoga priateljstva, međusobne potpore, zadirkivanja, svega što mladost nosi sa sobom, otimačuća i neuvhvatljiva.

Tomislav Šovagović

Tekst je dio niza „René Matoušek – Vukovar sâm, neispričana priča“, a objavljen je na Portalu HKV-a u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti u 2022. godini Agencije za elektroničke medije. Prenošenje sadržaja dopušteno je uz objavu izvora i autorova imena.

Povezano:

- [T. Šovagović: René Matoušek – Vukovar sâm, neispričana priča \(1\)](#)
- [T. Šovagović: René Matoušek – Vukovar sâm, neispričana priča \(2\)](#)
- [T. Šovagović: René Matoušek – Vukovar sâm, neispričana priča \(3\)](#)
- [T. Šovagović: René Matoušek – Vukovar sâm, neispričana priča \(4\)](#)
- [T. Šovagović: René Matoušek – Vukovar sâm, neispričana priča \(6\)](#)
- [T. Šovagović: René Matoušek – Vukovar sâm, neispričana priča \(7\)](#)
- [T. Šovagović: René Matoušek – Vukovar sâm, neispričana priča \(8\)](#)
- [T. Šovagović: René Matoušek – Vukovar sâm, neispričana priča \(9\)](#)
- [T. Šovagović: René Matoušek – Vukovar sâm, neispričana priča \(10\) - KRAJ](#)

ALSO ON PORTAL HRVATSKOGA KULTURNOG VIJEĆA

A. Bagdasarov: Armeniske crkve i ... <small>4 days ago • 1 comment</small> Armenija ima mnoštvo različitih crkvenih objekata i svaki je od njih po svom ...	Deutsche Welle: Kako Deutsche Welle kroz ... <small>6 days ago • 7 comments</small> Opći izbori u Bosni i Hercegovini ove godine u Njemačkoj izazivaju veću ...	Kremlij: Napad na bilo koji dio pripojenog ... <small>3 days ago • 1 comment</small> Kremlij je u petak priopćio da će se napadati na bilo koji dio Ukrajine koji se ...	Me trel <small>5 da</small> Dok iza : plin
--	--	---	---